Quelle: http://manuscripta.at/?ID=481
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

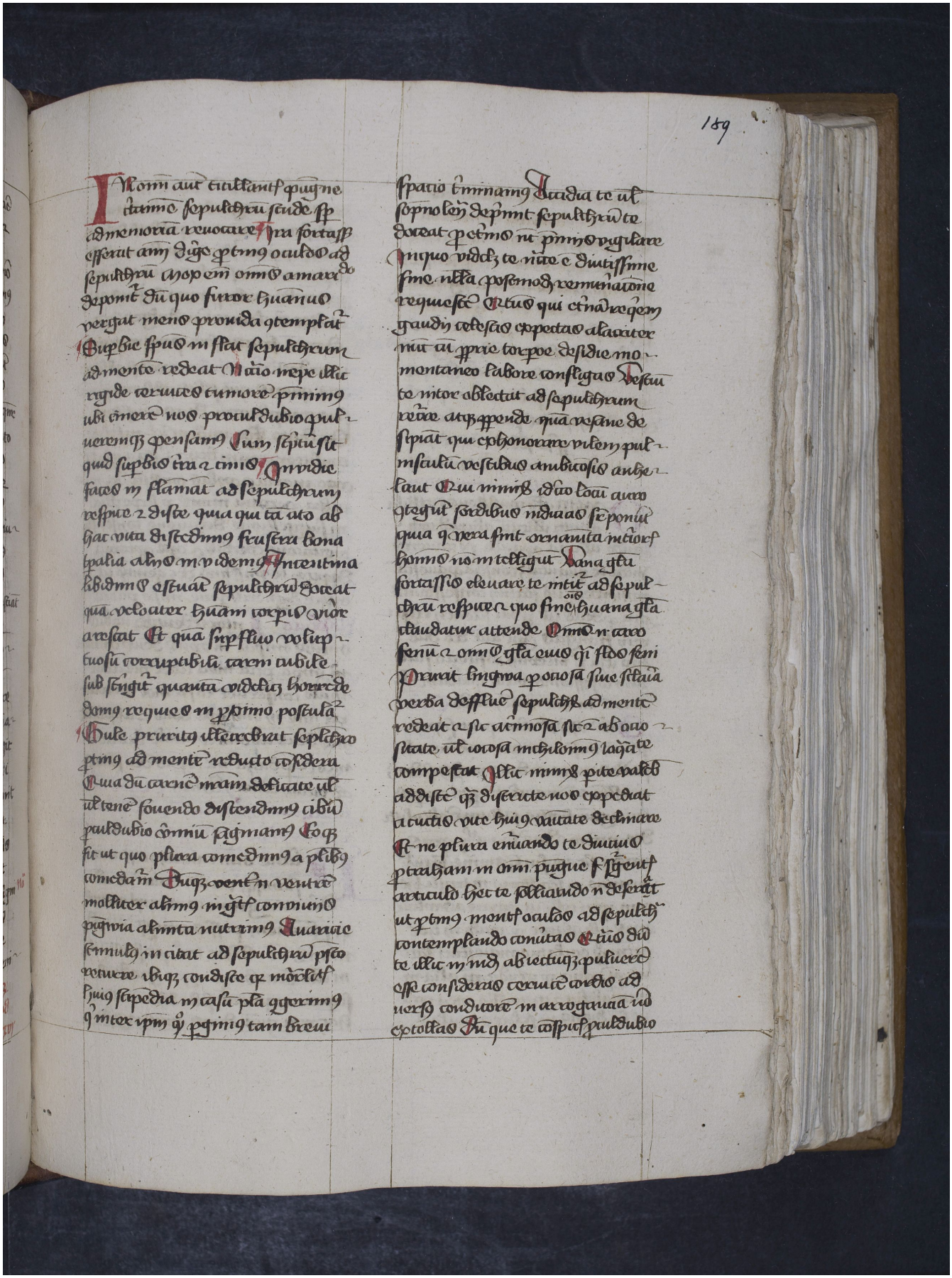

189

Nomi aut titillantis quisque
tamen sepulchrum studeat
ad memoria revocare. Ira fortasse
efferat animum dicens quotiens oculos ad
sepulchrum aspexerit omnes amaros
deponit. Tu quo furor humanus
vertitur meno provida quotiens templat
Quisque hic spiritus in statu sepulchrum
ad monte redeat. Nato mere illic
rigide tertiaeque tumore primum
ubi cinere nos procul dubio pul-
veremque pensamus. Cum spiritus sit
quid superbis ira a cinis. Invidie
faces in flamat ad sepulchrum
respice a diste quia qui ta ato ab
hac vita discedimus feuseria bona
palia alius in videmus. Intentima
libidinis estuat sepulchrum dorcat
qua velocater humam corpis vior
arestat. Et quia superfluo voluptu-
tuosi corruptibilitatem cubile
sub stingit quanta celeritas horrende
damus requiescimus in primo postula
Quale pruritus illecebrat sepulchro
quotiens ad mente reducto considera
Quia tu carne meam delicate ut
ut tene sovendo distendimus cibum
paulo dubio omnium stigmatum. Eo quo
fit ut quo plurea comedimus a plibus
comedatur. Huius vent in ventre
molliter alimus in gtis convivium
pugnia alimenta nutrimus. Quantum
semulus in citat ad sepulchrum presto
retucere ubique condisce quomodo
huius stipedia in casu pla gyrum
quinter ipsum qui pugnum tam breui
spatio terminamus. Accidia te ut
sopnolentum deprimit sepulchrum te
dorcat quotiens ut primum regulare
inquo videtur te nitore diutissime
sine nitta posimodo remenatione
requiescere. Tuo qui cinis regem
gaudii celestis expectas alacriter
nitur ut prae torpore desidie mo-
montaneo labore consligus. Desiu
te nitor allectat ad sepulchrum
retro atque pende quia vestane de
spiat qui exhonorare videm pul-
musculi vestibus ambitosis antes
laut. Qui minus idiota laui auro
gtegitur sordibus nudiaus seponit
quia quae vera sunt ornamita interior
homo non intelligit. Vana gloria
fortassis eleuare te intuit ad sepul-
chrum respice quo fine humana gloria
claudatur attende. Omnis carno
senu a omnis gloria eius qui flos seni
Pereuit lingua poniosa sine sitaia
verba defluie sepulchrum ad monte
redeat a sic aemosa sic a ab omni
statu ut iocosa mutilorum laqua te
compestat. Illic minus pitie valeb
addiste ijs disertute non expediat
a cuctis vite huius vanitate detinere
Et ne plura enumando te diuinum
pratiam in omnibus pugnae sit sentus
articulo hoc te sollicitando in desertis
ut potius monte oculos ad sepulchrum
contemplando conuitas. Tuo dum
te illic in mundi abiectum pulcrum
esse considerans cercuit cordio ad
uersus conducere in arrogantia nu
cpotestas. Tu que te cospicis paulo dubio